

Köszöntő

Nagy örömmel köszöntöm az IME – Az egészségügyi vezetők szaklapja minden Kedves Olvasóját abból az alkalomból, hogy a szerkesztőbizottság új rovatot nyitott a lap hasábjain. A jövőben ugyanis rendszeresen jelentke-

zünk a hazai tüdőgyógyászat legfontosabb területeit bemutató publikációkkal. A tüdőgyógyászat önálló diszciplína, nagy hagyományokkal és perspektivikus jövőképpel. Ugyanakkor nem egy önmagába zárt szakma, széleskörű multidiszciplináris kapcsolódásai révén képes bemutatni a medicina összefüggéseit. Nehézségeink többé-kevésbé megjelennek más területeken is, eredményeinkben pedig osztozunk a határterületi szakmákkal. Talán éppen ezért, a riportok, amelyekkel a jövőben be kívánjuk mutatni a tüdőgyógyászatot, érdeklődésre tarthatnak számot az egészségügy széles közvéleménye előtt.

A modern tüdőgyógyászat a huszadik század második felében a ftiológiából alakult át a légzőszervi betegségek átfogó klinikai tudományává. A hazai orvostörténet egyik legnagyobb sikereként könyvelhetjük el, hogy a század közepén még rettegett „morbus hungaricus”, a tuberkulózist, a valamikori népbetegséget napjainkra már a ritka betegségek határára szorítottuk vissza. Ez javarészt a tüdőgyógyászat és a vele együttműködő társszakmák, a mikrobiológia, a radiológia, a mellkas sebészet, a gyógyszerkutatás és mások közös sikere. A század utolsó évtizedeiben a szakma már az úgynevezett „pulmonológiai átállás” időszakát élve fokozatosan kiterjesztette területét az idült obstruktív légzőszervi betegségekre, a légzőszervi asztmára, a COPD-re, illetve más tüdőbetegségekre, így az alsó légúti infekzív kórképekre, a pneumóniára is. Napjainkban már inkább a tüdőrákot kell „morbus hungaricus”-nak neveznünk, tekintettel az évi mintegy tízezer újonnan felfedezett betegre, amellyel elsők vagyunk a világon a mortalitást terén. A tüdőgyógyászat a prevenciótól az invazív és non-invazív diagnosztikán keresztül a gyógyszeres kezeléseken keresztül a palliatív ellátásig nemzetközi összevetésben is magas színvonalon, komprehenzív módon látja el hazánkban a tüdőrákos betegeket. Mindezek a jelentős változások azt jelentik, hogy szakmánk szoros határterületi kapcsolatban áll többek között a klinikai onkológiával, az infektológiával, az immunológiával, az intenzív terápiával, nem említve a diagnosztikus szakmák széles körét. A pulmonológia folyamatosan meg-

újulni képes szakterület. Újabb az obstruktív kórképek non-invazív lélegeztetése, vagy a speciális légzőszervi rehabilitáció térhódítása mutatja ezt.

Az IME-Az egészségügyi vezetők szaklapja soron következő számaiban ezekről a területekről igyekszünk kiragadni olyan jellemző témákat, amelyen keresztül az egész szakmát, annak kapcsolódási pontjait, nehézségeit és eredményeit mutathatjuk meg. Szeretnénk az első publikációk között bemutatni a tüdőgyógyászat és a háziorvosi szakma kapcsolatát, egymásra utaltságát, feltárva a két szakma viszonyán túl az alapellátás és a szakellátás együttműködésének aktuális kérdéseit. Szeretnénk írni korunk egyik legjelentősebb népbetegségéről, a COPD-ről, amely a kardiovaszkuláris és a daganatos betegségek mögött már a harmadik haláloki tényező a fejlett világban. A COPD tipikusan olyan betegség, amelyen keresztül megvitathatjuk a medicina vertikális hierarchiáját, kompetencia szintjeit, illetve horizontális összefüggéseit. Szólni kell a prevenció, a terápia, a gondozás, a finanszírozás kérdéseiről. Beszélni szeretnénk a jövőben a lakosság jelentős hányadát érintő népbetegség mellett a terület ritka betegségeiről, így a cisztás fibrózis hazai menedzseléséről is. Terveink szerint szó lesz a jövőben a tüdőszűrés átalakításáról, az alvás medicina kérdéseiről és természetesen a tüdőrákról is. Utóbbit illetően nagy érdeklődésre tarthat számot a korszerű célzott molekuláris kezelések hazai terjedése, különös figyelemmel a molekuláris diagnosztikára.

Szeretnénk elérni azt, hogy az egyes témákat a megfogalmazott legfontosabb kérdések mentén a tüdőgyógyászat különböző területein, fekvőbeteg osztályokon, tüdőgondozókban működő kollégák vitassák meg. Hallgassuk meg a társszakmák véleményét és kérjük ki az egészségpolitika képviselőinek, s a finanszírozónak az állásfoglalását is a legfontosabb kérdésekben! Szándékaink szerint színes és érdekes publikációkon keresztül kívánjuk felhívni a figyelmet a tüdőgyógyászat aktuális kérdéseire. A lap jellegénél fogva a fenntartó, az intézményi menedzsment szemszögét, érdeklődését figyelembe véve is megvilágítjuk az adott kérdéseket. Reméljük, hogy a szándékunkat siker koronázza majd. Várjuk a publikációkat követő visszajelzéseket, amelyekre lehetőség szerint a folyóirat lapjain reagálunk majd. Nyitottak vagyunk a vitákra, a vélemények ütköztetésére, s megköszönjük az építő kritikát, a szerkesztési és téma javaslatokat.

Dr. Kovács Gábor
rovatvezető